

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

250. An Episcopus committere poßit Vicario, etiam generali, potestatem
conferendi beneficium certum vacaturum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Vicarium absolute in spiritualibus? certe jam ab illo tempore creationis in Vicarium generale in spiritualibus, potestas illa conferendi ex auctoritate illi concessa invalida, dici posse evadere valida, quatenus perseverat nimurum ex post voluntas illa Episcopi, qua vult illum conferre beneficia, cum jam amplius nihil desit, quod minus validè illi conferri possit dicta facultas.

3. Ampliatur ab eodem secundum num. 8. ut procedat, etiam in literis diceret Episcopus: *Creamus te Vicarium generale in spiritualibus, quin & in temporalibus specialiter & expressè ad conferendum: quia diceretur adhuc deputatus ad conferendum rautum, & ideo non valeret ejus constitutio, tanquam expresa illa generalitas restricta fuerit in fraudem legis ad specialem conferendi potestatem.* Citat pro hoc Socinum cons. 260. col. ii. conclus. i. vol. 2. Rebuff. Franc. Marc. &c. idemque firmat ex eo, quod quando sit enumeratio specierum post genus, illa enumeratio restringitur in dubio ad illas species juxta L. sed si adjiciatur. ff. pro soci. L. quasitum. §. sed si fundus. ff. de fundo inf. & ibi Bartoli.

4. Ampliatur tertio num. 11. & 12. ut procedat, etiam si confuetudo existaret in contrarium; ut potest quae attendenda non fore: cum quia hacten inducitur votum caprandam mortis, sit contra bonos mores. Citat pro hoc Socin. ubi ante. Paris. cit. cons. 50. num. 11. Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. num. 10.

5. Ampliatur ab illo quartò num. 13: ut in eculo non valeat collatio facta à tali speciali Vicario constituto ad conferendum, etiam ab Episcopo ratificata fore. Citat Guido Papam iors. 189; Rebuff. loc. cit. num. 11. datur rationem; quia collatio nulla non potest ratificari, nec retro trahi, sed de novo est facienda. cap. examinata. de confirm. utili vel inutili. ubi Doctor. Socin. in regul. ratificationem. de regul. jur. in 6. Gozad. cons. 72. Paris. cons. 14. num. 156. vol. 2. 1.

6. Ampliat illam quintò: ut procedat non tantum in Episcopo, sed & in Legato de latere; quia nec is dare potest speciale potestatem conferendi beneficia, & ad hunc actum speciale creare Vicarium. ut Abb. in cap. constitut. de concess. prab. num. 2. & in cap. fin. tit. eod. num. 6. Pavin de potest. Capit. sede vac. part. 2. quest. 10. num. 34. Roland. cons. 47. num. 55. in 1. & c. juxta cit. cap. deliberatione. §. probibemus. de off. Legat. in 6. Item ut procedat in quolibet alio habente potestatem conferendi beneficia, ut nec is alteri concedere possit facultatem generalem ea conferendi. cap. statutum. §. ut hi. de prab. in 6. Sbroz. num. 16. citatis Paris. cons. 50. num. 1. Franc. Marc. quest. 995. num. 15. militat enim in his quoque eadem ratio, nimurum fraus ad beneficia vacatura.

7. Ampliatur sexto: ut non solum nequeat ad id constitutere Vicarium speciale, sed nec procuratorem quidem ratione ejusdem fraudis. Sbroz. num. 17. citatis Paris ubi ante. Rebuff. loc. cit. num. 12. Franc. Marc. num. 3. & 7.

8. Restringit è contra Sbroz. num. 8. & 19. responsionem, citatis pro hoc cap. is. cui. de prab. in 6. cap. proposuit. de concess. prab. Oldr. cons. 87. Rebuff. ubi ante. num. 12. ut non procedat in summo Pontifice, qui istiusmodi facultatem conferendi bene-

p. Lenren. Vicarius Episc. Tract. I.

ficia, etiam certa concedere potest. Item in Regibus & Principibus, qui nulla habent iura spiritualia, ad quæ creare possunt Vicarios, ut illi creare possint generales procuratores omnium bonorum, dando illis potestatem conferendi & praesentandi. Pro quo Sbroz. cit. num. 19. citat Paris. cit. conf. 50. num. 4. Rebuff. loc. cit. n. 13. Paul. de Citadin. de jure pat. p. 6. qu. 41. Roch. cit. eod. v. honorificum. qu. 5. Roland. cit. conf. 47. num. 54. in 1.

Questio 250. An Episcopus committere possit Vicaria etiam generali potestatem conferendi beneficium certum vacaturum?

1. R Esp. Negativè. Pirh. ad tit. de offic. Vicar. nu. 50. Sbroz. lib. 1. qu. 53. nu. 1. citans Rotam decisi. 367. de off. Vicar. nu. 2. & seq. in novis. Abb. in c. constitutus. de concess. prab. nu. 5. Pavin. de potest. Cap. part. 2. qu. 10. nu. 31. Oldr. cons. 77. Milis in repertor. v. Vicar. Episc. & plures alios. Item Laym. in c. cum in generali. nu. 3. citans gl. communiter recept. in c. deliberatione. §. probibemus. v. cuiuscumque de off. Leg. in 6. & Doctores communiter in c. constitutus. & specialiter Rebuff. in pr. tit. de Vicar. Episc. nu. 15. ubi, quod Episcopus non possit Vicario committere collationem sive respectu certi beneficii, sive respectu certæ personæ. v.g. dicendo: Tatio conferas beneficium hoc in ecclesia vacaturum sive per mortem, sive per resignationem: tum quia talibus commissionibus præbetur occasio modis illicitis aperiendi viam beneficis vacaturis, estque periculum, ne mortis machinatione, aut circumventione resignatur vacatio beneficii prouocetur: tum quia talibus commissionibus determinatis inducuntur beneficiorum reservationes vel expectativa, quæ odio sae sunt, & Episcopis non concessæ juxta gloss. in c. dilectus. v. quempiam. de jure pat. & Trid. sess. 24. c. 19. Laym. loc. cit.

2. Ampliat Sbrozios responsum num. 2. ut locum habeat, etiam Episcopus daret Vicaria generali generalem potestatem conferendi, & postea per secundas literas inhiberet, ne procederet ad secundam collationem, antequam insinuaret sibi primam, & exspectaret secundum responsum, an vellat habere ratum; quia quoad secundas literas non videtur delegata generalis potestas conferendi, & esset in fraudem Concilii Lateranensis, id quod non valeret, citat pro hoc Jo. Andr. in cit. cap. constitutus. & ibidem Abb. num. 5. Butrio. Imol. &c.

3. Poterat tamen committi alicui facultas conferendi beneficia vacatura respectu alicujus loci restricta ad certum locum diaconis, modo ibi sint plura. Laym. in cap. cum in generali. nu. 3. Pirh. loc. cit. ex Sbroz. l. 1. qu. 53. nu. 5. & Rebuff. ubi ante. nu. 23. & 24. Potest quoque Episcopus, dum debitum alicui est beneficium in ecclesia quadam; quia v.g. canoniam sine præbenda consecutus est, mandare Vicario suo, ut proximè vacaturam ei conferat; quod enim de jure faciendum est, ut fiat, mandari seu committi potest. Pirh. num. 15. Layman. loc. cit. num. 6. citans seipsum Theol. mor. lib. 4. tract. 2. cap. 10. num. 2. Item potest committere ei facultatem recipiendi resignationem certi beneficiorum, eaque admissa, eidem committere facultatem conferendi: quia sic non committit collationem beneficiorum vacaturi, sed vacantis.

adedque jam cessat prohibitio. cap. deliberatione §. prohibemus, de off. leg. in 6. Laym. Pirh. ll. cit. Quamvis simul ac conjunctim potestatem certi beneficii resignationem recipendi, & illud conferendi committere illi non possit l. i. q. 52. num. 25. & plerique alii Laym. loc. cit. num. 4. Pirh. loc. cit. De cetero beneficii aliquis certi actu vacantis collationem committi posse Vicario indubitatum est. Sbroz. L. i. q. 53. n. 6. & q. 51. n. 21. citatis Rebuff. ubi ante. n. 14. Abb. in c. constitutus. n. 5. Bellam. decis. 443. & alios cum communis.

4. Illud hic ex dictis deducendum & notandum, mandatum conferendi datum Vicario dici speciale, non ex eo, quod detur ad conferenda certa beneficia vacatura, vel ad conferendum certis personis; id enim, ut dictum, non valeret; sed ex eo, quod ad hoc, ut Vicario concessa censatur facultas conferendi beneficia, specialiter debeat exprimi, quod facultas ei detur conferendi beneficia. Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 113. citans Sbroz. L. i. q. 53. Pavin. Rebuff. Cuchum &c.

5. Facultas itaque seu mandatum conferendi respectu beneficiorum vacaturorum generale esse debet: Quale adhuc dici potest si detur ad conferenda beneficia certi loci, seu partis Diocesis, modò ibi sint plura beneficia. Garc. loc. cit. n. 114. aut ad conferendum in certis mensibus. Garc. loc. cit. citans Cuchum: aut ad conferendum in simplicia tantum aut curata tantum, aut certi valoris, aut vacatura per mortem. Garc. ibid. ex Rebusto.

Quæstio 251. An, ut conferre possit Vicarius, sufficiat, cum habere mandatum generale cum clausula: quod possit omnia, que constituens seu Episcopus, seu administrandi omnia sicut ipse Episcopus?

R Esp. negativè. Garc. p. 5. c. 8. n. 118. Castrop. tract. 13. de benef. d. 2. p. 30. n. 8. citans Paris. de resignat. L. 9. q. 7. num. 34. Extrahi enim clausula cum plena & libera potestate administrandi solum infertur, posse Vicarium ea præstare, quæ ad rectam episcopatus administrationem speant, non verò posse eum exercere etiam, quæ sunt meræ gratiæ & donationis; in concessione namque administrationis, etiam liberæ, non conceditur potestas donandi. Castropal. juxta e. fin. de off. Vicar. in 6.

2. Ampliatur responsio primò, ut procedat, tametsi ab Episcopo dicatur Vicario, ut loco sui præstare possit omnia, etiam quæ speciale mandatum requirunt, quale quid est collatio beneficiorum. Nam dum nihil eorum, quæ speciale mandatum requirunt exprimitur, verba illa: etiam illa, quæ speciale mandatum requirunt: habentur pro non adjectis. Castropal. cit. n. 8. citans c. qui ad agendum, de Procurator. in 6. Molinam. tract. 5. de Just. d. 10. num. 9. Quod si tamen aliquid speciale mandatum requiriens exprimeretur, & simul adderetur: & alia omnia speciale mandatum requirentia: ed ipso ad omnia illa (modò tamen illa omnia generaliter expressa

graviora vel majora non contineant, quam sit illud speciale expressum) mandatum illud conceditur, adeoque etiam ad collationem beneficiorum. Castropal. ibid. citans Molin. ubi ante. Covar. Abb. Sbroz. L. i. q. 65; num. 5. & 7. Garc. cit. c. 8. n. 68. & 69.

3. Ampliatur secundò; ut necedum facultas illa conferendi concessa censatur, dum dicta clausula generalis est talis, ut loco Episcopi Vicarius omnia facere possit, esto speciale mandatum requirant, excepta suppressione beneficiorum, unione illorum aut præsentatione. Ex vi enim adjecta hujus exceptionis non conceditur potestas efficiendi quicquam speciale mandatum requirens; si enim per dictam clausulam generali, seclusa illa exceptione aliquorum, non censemper concedi, quod speciale mandatum requirit, nisi id ipsum in particulari exprimatur, jure sic disponente, jam etiam per adjectam illam exceptionem id conceditur; cum illa exceptione non tam ad ampliandam concessione, quam ad illius restrictionem apponatur, juxta L. i. ff. de regul. juris. Castropal. loc. cit. n. 9. ex Covar. L. 2. var. 6. 5. num. 4. & maximè n. 8. & 9. & Molin. ubi ante. d. 10. num. 9. Neque his oblitus illud: exceptio firmat regulam in casibus non exceptis: nam exceptio firmat Regulam in casibus non exceptis, modò tamen hi casus non excepti comprehendantur sub concessione; adeoque cum in praesente, jure sic disponente, nullus casus speciale mandatum requirens sub illa concessione comprehendatur, nullus casus speciale mandatum requirens non exceptus firmabitur per tales exceptiones. Castropal. loc. cit.

Quæst. 252. An potestas illa conferendi agravatur concessa Vicario ex data eidem facultate admittendi resignationes beneficiorum?

1. R Esp. primò ex data facultate admittendi resignationes absolutè & simpliciter factas; non infertur data facultas conferendi resignationes. Castropal. loc. cit. num. ii. citans Barbos. de potest. Episc. alleg. 54. num. 58. Rebuff. in addit. ad Regul. 13. Canell. Laym. in c. cum in generali de offic. Vicar. in 6. plus enim est conferre beneficia quam resignationes recipere, ut patet in Capitulo Sede vacante potente recipere resignationes, non tamen conferre beneficia libera collationis spectantia ad Episcopum. Laym. loc. cit. & quia collatio est actus omnino separatus, & cum resignatione non connexus. Castropal. loc. cit.

2. Resp. secundò ex facultate data admittendi resignationes ex causa permutationis, censetur quoque data facultas beneficia sic resignata conferendi; ed quod licet conferre beneficia permutationibus distinguatur à receptione & approbatione permutationis seu resignationis factæ permutationibus gratiæ, est tamen ita ei connexum, ut recipiens tales resignationes seu approbans permutationem obligetur permutationibus ea conferre; adeoque collatio tunc non est voluntatis sed necessitatis. & sic habet stylus communiter observatus, ut eodem tempore & contextu, quo admittuntur resignationes gratiæ, ipsæ beneficia